

V									_\
	מוקדש לע"ב הבה"ח דוד	גיליון מספר	ניאת שבת	כניסת שבת			פרשת שבוע	/	
	צברדלינג ד"ל בן של <u>מה זל</u> מ <mark>ן:</mark> ושושנה נעמי הי"	113	יבנה מצפה רמון	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	- שופטים	Λ
			19:52 19:54	19:52	18:50	18:57	18:40		1

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מרדכי דב, האחיין של החפץ חיים-רבי ישראל מאיר הכהן, ראה ערב אחד את דודו עולה לעליית בית הכנסת בראדין והסתקרן לדעת למה ומשכך עקב אחריו. הוא עמד מאחורי הדלת ושמע הצגה מיוחדת במינה. החפץ חיים דיבר לעצמו והציג שיום אחד ישראל מאיר הולך ברחוב ופוגש ידיד. הידיד שואל בשלומו והוא עונה שב"ה הוא מרגיש טוב. הידיד טופח על שכמו ואומר:יהודי איתן אתה! למחרת הוא שוב הולך ברחוב ופוגש אותו ידיד אך הפעם כששואל לשלומו הוא עונה שלא כל כך טוב שכן הוא משתעל ומרגיש חולשה. הידיד מאחל רפואה שלמה וכשישראל מאיר מגיע לביתו הוא נשכב על המיטה. מבהילים רופא אך אין בידו מענה ותרופה. כל בני העיר מתאספים סביב הגוסס לקריאת שמע ווידוי והחפץ חיים ב"הצגה" מתחיל לקרוא את כל הוידוי הארוך של יום הכיפורים מילה במילה בבכי. לאחר הוידוי רבי ישראל מאיר משיב נשמתו ליוצרה. כולם בוכים ולאחר הקבורה כשכולם עוזבים את המקום הוא נשאר לבד ופתאום שומע דפיקות. שני מלאכים מלווים אותו לבית דין של מעלה ושם מכריזים:כל מי שיש לו זכות ללמד על ישראל מאיר יבוא וילמד! והנה מגיעים מיליוני מלאכים שנבראו מלימוד התורה, מהספרים שחיבר, מהישיבה שהקים. שמח רבי ישראל מאיר אך אז הכריזו שמי שיש לו חובה ללמד שיבוא והנה הגיעו המון מלאכים, זה מתפילה לא בכוונה, זה מברכה לא בכוונה עד שהיה חצי זכויות חצי חובות. שמח רבי ישראל מאיר שכן במצב של חצי חצי ה' מטה לזכות אך אז שאלו בשמיים:ישראל מאיר, חי עכשיו או מת? וענו חי. אם כך יש בידו עבירה נוספת שעדיין לא שב בתשובה. ואז האחיין הנדהם שומע מבעד לדלת את דודו דופק על חזהו בבכי ואומר:עדיין חי אתה ובידך לזכות בחיי עולם! מדוע אינך שב?!.. הסיפור המדהים והמרגש הזה על החפץ חיים הוא פתיחה מיוחדת לחודש אלול הבא עלינו לטובה. שנזכה לקחת אותו לליבנו ולהתעורר בתשובה שלמה לה'. אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א' אלול: א בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְשֵׁשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הַשְׁשִׁי בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר יְהוָה בְּיַד חַגַּי הָבָּל בָּן שְׁאַלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל יְהוֹשֻׁעַ בָּן יְהוֹצְדָק הַכֹּהֵן הַנְּדוֹל לֵאמֹר: ב כֹּה אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הָעָם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עֶת בֹּא עֶת בִּית יְהוָה לְבָּבְוֹת הַזֶּה חָרֵב: ב כֹּה בְּיַדְ חַנֵּי הַנָּבִיא לֵאמֹר: ד הַעֵת לָכֶם אַמֶּם לְשֶׁבֶת בְּבָתֵיכֶם סְפוֹנִים וְהַבַּית הַזֶּה חָרֵב: ה בְּעַתְּה כֹּה אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל דַּרְכֵיכֶם: וּ זְרַעְמֶּם הַרְבֵּה וְהָבֵּא מְעָט אָכוֹל וְאֵין לְשַׁבְעָה שָׁתוֹ וְאֵין לְשָׁכְרָה לָבוֹשׁ וְאֵין לְחֹם לוֹ וְהַמְשְׁתַּכֵּר מִשְׂתַּבֵּר אֶל צְרוֹר נַקוּב: זּ כֹּה אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל דַּרְכֵיכֶם: ח עֲלוּ הָהָר וַהָבֵאתֶם הַרְּנֵּה וְנָבְחְתִּי וּנַפְחְתִּי בוֹ יַעֵן מֶה וֹבְבָּאוֹת שִׁימוּ לְבַבְּכֶם עַל דַּרְכֵיכֶם: ח עֲלוּ הָהָר וַהְבָּתוֹ וְעָל בְּלָבוֹ וּ וְבַּיִת וְאֶלְצָה בּוֹ בִּבִּית וְאָרְצָה בּוֹ בִּיתִי אֲשֶׁר הוּא חָרֵב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ: י עַל בִּן עְלִיכֶם כַּלְאוּ שְׁמִים הָאָבין וְהַלָּכָב וְ וְאַלֶּרָה וְבִלּה: יִא וְאֶקְרָא חֹרֶב עַל הָאָרֶץ וְעַל הָבָּרִים וְעַל הַדְּנָן וְעַל הַתִּכּבוֹ הְנָל הָאָלְי וְבְּלֹה: יִא וְאֶקְרָא חֹלָב עַל הָּבָּהָתָה וְעַל הָּלָבית וְעַל בָּלְבְיּ וְבְּיִא הָּנְבְיּא בְּאְשֶׁר וֹיִהוֹשֻׁעַ בָּן וְהוֹצְדָק הַבּכֹּהן הַעָּם מִיּבְּתוֹ יִבּן וְעַל הָבְּלְת בְּבָּי וְהְוּב בְּיִם לְאָב וְיִם לְאָבי וְהָבּי וְהְבָּי בְּבְּלֵב בְּן וֹהוֹשְע בְּן הִוּצְלְבְים בְּשִׁל הְיִבּי בְּבִיּי הְנִבּי הְנָבְיִה וְבָּבְי הְעִּי בְּנִים לְאָם לְאָם לְאָם לְנִם לְאָם לְשָׁלְחוֹ וְהוֹל הְעָם יִהְנָב וְתְּבְּבְי הְבָּר וְתְּבּי לְבְיּב וְשְּבְּלְי הְיוֹב וְיִלְים בְּבְילוֹ וְיְבוֹ בְּיִבּ הְבְּבְיוֹ בְּבוֹל בְּבְים בְּבוֹל בְּחָר בְּבְבּת וְם בְּבוֹל בְּבוֹת בְּבוֹת וְבְּבוֹ בְּבוּ בְּבוֹי בְּבוּ בְּבוֹל בְּבְים בְּבוֹי בְּבוֹל בְּבוּ בְּבוּב בְּבוּ בְּבוּ בְּבוֹי בְּבְיוֹי בְּבוּי בְּבוֹי בְּבְּבְים בְּבוֹי בְּבוּת וְבְּבוּי בְּבו

(פסוק א)

(חגי א,א-יג)

תובנות הפרשה – הרב אהרון לוי שליט"א.

- א. כדי להיות משוחד, לא צריך לקחת שוחד.
- ב. מה שקובע אם ה"מה" שאנחנו רוצים חיובי או שלילי, טמון בשאלה "למה" אנחנו רוצים.
  - . ג. כשאדם תולה את קיום המצוות בהבנת טעמיהן, סופו שלא יקיים אותן גם כשיבין.
- ד. כדי לזכות לכתר תורה, נדרש האדם לוותר על כתר העושר, ומשוויתר, אפשר שיזכה גם לו.
- ה. בשם הרוחניות אפשר לעשות את המעשים הנעלים ביותר, אך גם את התועבות הגדולות ביותר.
  - ו. האחריות למצבו המוסרי של הדור, תלויה בצווארם של המנהיגים הרוחניים שלו. ז. מי שלא מוצא בחייו מישהו שיכאב את מותו, חשוב הוא כמת גם בעודו חי.

ט. כשאדם מקדים את צרכי העניים לצרכיו, מעיד הדבר על שלמות אמונתו.

י. מי שטוען שהוא נטול נגיעות אישיות, הוא נגוע בהן יותר מכולם.

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

מה[´]) ואור הנפש הזה מכונה בשם אור הדומם דקדושה דעולם עשיה. והוא להיותו מכוון נגד הטהרה של חלק הדומם מהרצון לקבל שבגוף האדם כנ"ל. וכן פעולת הארתה ברוחניות דומה לבחי' מין הדומם שבגשמיות, שנתבאר לעיל (אות ל"ה) שאין לו תנועה פרטית לחלקיו אלא רק תנועה כוללת מקיפה לכל הפרטים בשוה, כן האור של פרצוף הנפש דעשיה, אע"פ שיש בו תרי"ג אברים, שהם תרי"ג מיני שינוי צורות בדרכי קבלת השפע, מ"מ אינם נכרים בו אלו השינוים, אלא רק אור כולל שפעולתו מקיפה את כולם בשוה, בלי הכר הפרטים שבו.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר חדש, שופטים דף רע"ד ע"ב.

מאמר זה ישפיל וזה ירום

א) שופטים ושוטרים תתן וגו': במצוה זו צוה על שופטים ושוטרים. ועוד. כי אלקים שופט כי, ב', מניה יו"ד דחושבניה כ' לאחר מכאן, אלקים שופט, זה ישפיל ה"ה דהויה וזה ירום ו"ו דהויה.

פירוש. טוד המשפט הוא בג' קוין, בסוד במותב בי תלתא כחדא הוינא. הרומזים על ג' קוין המשמשים כאחד. אשר קו הימין נוטה ג' קוין המשמשים כאחד. אשר קו הימין נוטה לחסד, ושופט העולם בחסד. וקו שמאל נוטה לדינים ושופט העולם בדין וקו האמצעי מכריע ביניהם, ומקיים הארת שניהם, אלא שמשפיל את הארת השמאל שלא יאיר אלא ממטה למעלה (כנ"ל ב"א דף ט' ד"ה מחלוקת) ואז אין בו דינים, ומרים הארת הימין שיאיר ממעלה למטה, שה"ס אור ג"ר. כמ"ש שם.

וזה אמרו. ועוד. דהיינו בדרך סוד. כי אלקים שופט, כי, מ', שהמלה כי בגי׳ מ', כי מניה יוד דחושבניה כ', כי הי' של המלה כי, במילואה. דהיינו יוד, הוא בגי׳

עשרים. ועם הכ' עצמה של המלה כי, הרי
הוא בגי' מ'. ומ' יורה על קו ימין שהוא חסד.
בתר הכא, לאחר מכאן שהקו ימין, המרומז
בהמלה כי, שפט, אלקים שופט, שהוא הקו
שמאל, שהקו ימין שה"ס כי, שופט העולם
בחסד, והקו שמאל שה"ס אלקים שופט העולם
בדין. ואחריהם בא קו האמצעי שנקרא זה,
וז"ש, זה ישפיל ה"ה, שקו אמצעי הנקרא
זה, משפיל את ה"ה שה"ס השמאל, והמלכות,
זה, משפיל שלא יאיר השמאל בה, אלא ממטה
למעלה, דהיינו רק בו"ק, וזה ירום ו"ו, שמרים
את קו ימין המאיר בז"א בחסדים, שהוא יאיר
ממעלה למטה באורות דג"ר. (כמ"ש לעיל ב"א

ב) פקורא בתר דא וכו': המצוה שלאחר זו, הוא לדון בחרב, לדון בחנק, לדון בדין סקילה, לדון בדין שריפה. לדון בחרב, למי. ומשיב, לסמאל. ז"ש, כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד. דהיינו על סמאל, שהוא שרו של אדום.

> . אביעה חידות מני קדם

ספר עזרא ונחמיה: (להבנה מדוע ספר נחמיה נכלל עם עזרא עיין סנהדרין צ"ג ע"ב) חידון לפרשת "כורש" (עזרא פרקים א-ד,ו) מקבילה ל-שופטים על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. באיזו שנה

ככלה דבר ה' מפי ירבויה

ב. מי בכם מכל עמו ויבן את מה ואלקיו עמו

אותם כאוצר המכאכה נתנו ה. במה כה' ענו

וכל העם הריעו

ו. ביה יעשה בוי בוככ עבוו

ד. שם מטבעות שבובנום היו

צ. וכל הצשאר אשר הוא מה

יצשאוהו אצשי עירו ברכוש ובבהבה ויהי אכקיו עבוו

or.david.way@gmail.com :לתגובות, הקדשות והערות

פתרונות לגליון הקודם אובל אולי, בין עיניו, גבר, דריוש, הזעם, ויתמרמר

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אילנה, בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בק אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בק קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל.לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח

לפתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום